

**Advies van 13 december 2013
inzake de samenwerking met bevoegde autoriteiten van derde landen**

Ontwerp van koninklijk besluit tot uitvoering van artikel 77decies van de wet van 22 juli 1953 houdende oprichting van een Instituut van de Bedrijfsrevisoren en organisatie van het publiek toezicht op het beroep van bedrijfsrevisor, gecoördineerd op 30 april 2007

A. Inleiding

1. De federale Minister bevoegd voor Economie, de heer Johan VANDE LANOTTE, heeft op 16 september 2013 een ontwerp van koninklijk besluit tot uitvoering van artikel 77decies van de wet van 22 juli 1953 houdende oprichting van een instituut van de Bedrijfsrevisoren en organisatie van het publiek toezicht op het beroep van bedrijfsrevisor, gecoördineerd op 30 april 2007 (hierna: de wet van 22 juli 1953) voor advies aan de Hoge Raad voorgelegd.

De doelstelling van het voor advies voorgelegd ontwerp van koninklijk besluit is tweeledig:

- Vooreerst strekt het ontwerp van koninklijk besluit ertoe om de specifieke voorwaarden van samenwerking met de bevoegde autoriteiten van derde landen¹ te bepalen, en dit in uitvoering van artikel 77decies van de wet van 22 juli 1953;
- Daarnaast wordt bepaald welke entiteit van het Belgisch systeem van publiek toezicht op de bedrijfsrevisoren bevoegd is om samenwerkingsakkoorden met de bevoegde autoriteiten van derde landen af te sluiten. Concreet wordt hiervoor in artikel 3 van het ontwerp van koninklijk besluit de Kamer van verwijzing en instaatstelling aangeduid.

2. De Hoge Raad voor de Economische Beroepen heeft de wettelijke taak bij te dragen tot de ontwikkeling van het wettelijk en reglementair kader dat van toepassing is op de economische beroepen; dit gebeurt via het verstrekken - op eigen initiatief of op verzoek - van adviezen of aanbevelingen aan de regering of aan de beroepsorganisaties voor de economische beroepen.²

De Hoge Raad moet verplicht worden geraadpleegd voor elk koninklijk besluit dat wordt genomen in uitvoering van de wet van 22 juli 1953.

¹ Onder “derde landen” moet worden verstaan, landen die geen deel uitmaken van de Europese Unie.

² Deze bevoegdheid vloeit voort uit artikel 54, § 1, tweede lid van de wet van 22 april 1999 betreffende de boekhoudkundige en fiscale beroepen.

In toepassing van artikel 54, § 1, 3de en 5de lid van de wet van 22 april 1999, dient de Hoge Raad zijn advies binnen de drie maanden uit te brengen. Zo niet, wordt de Hoge Raad geacht een gunstig advies te hebben uitgebracht.

De Koning moet elke afwijking van een eensluidend advies van de Hoge Raad uitdrukkelijk met redenen omkleden.

B. Vooraf

3. Het verzoek om advies vanwege de federale Minister bevoegd voor Economie, de heer Johan VANDE LANOTTE, van 16 september 2013 heeft betrekking op een ontwerp van koninklijk besluit dat de specifieke voorwaarden voor de samenwerking met bevoegde autoriteiten van derde landen, in het kader van het publiek toezicht op de auditors, nader bepaalt.

Uit het voor advies voorgelegd ontwerp blijkt dat de Kamer van verwijzing en instaatstelling (hierna: KVI) aangeduid wordt als de entiteit van het Belgisch systeem van publiek toezicht op de bedrijfsrevisoren, bevoegd om samenwerkingsakkoorden met derde landen af te sluiten.

Verder blijkt uit het dossier, zoals aan de Hoge Raad door de federale Minister bevoegd voor Economie overgemaakt, dat de diensten van de FOD Economie diverse contacten hebben gehad omtrent de toepassing van de *wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens*.

4. Hiermee rekening houdend, heeft de Hoge Raad het nuttig geacht om de vertegenwoordigers van de KVI en de vertegenwoordigers van de FOD Economie uit te nodigen met het oog op een gedachtewisseling omtrent het voor advies voorgelegd ontwerp van koninklijk besluit.

Deze ontmoeting met de leden van de Hoge Raad heeft plaatsgevonden op 5 november 2013.

5. De documenten die de federale Minister, bevoegd voor Economie, naast het ontwerp van koninklijk besluit dat voor advies is voorgelegd, aan de Hoge Raad ter informatie heeft overgemaakt, maken geen voorwerp uit van de analyse van de Hoge Raad en bijgevolg evenmin van onderhavig advies.

C. Context

6. De Hoge Raad acht het wenselijk om voorafgaandelijk aan zijn advies over het ontwerp van koninklijk besluit, de context inzake de internationale samenwerking op het vlak van het publiek toezicht op de auditors beknopt in herinnering te brengen.

Hierbij wordt eerst het Europees regelgevend kader geschetst en vervolgens komt het Belgisch regelgevend kader aan bod.

a) Europees kader

7. Hoofdstuk XI van de Richtlijn 2006/43/EG van 17 mei 2006 betreffende de wettelijke controles van jaarrekeningen en geconsolideerde jaarrekeningen, tot wijziging van de Richtlijnen 78/660/EEG en 83/349/EEG van de Raad en houdende intrekking van Richtlijn 84/253/EEG van de Raad (de zogenaamde “Europese auditrichtlijn”) voorziet in een algemeen kader voor de internationale samenwerking en bepaalt (onder meer) op welke manier de lidstaten van de Europese Unie kunnen samenwerken met de bevoegde autoriteiten van derde landen.

Meer in het bijzonder somt artikel 47 van de Europese auditrichtlijn de voorwaarden op waaronder de bevoegde autoriteiten van lidstaten kunnen toestaan dat controle- of andere documenten, in het bezit van wettelijke auditors of auditkantoren uit de Europese Unie, overgedragen worden aan de bevoegde autoriteiten van een derde land.

Concreet gaat het om controle- of andere documenten, die betrekking hebben op wettelijke controles bij ondernemingen die in het derde land effecten hebben uitgegeven of die onderdeel uitmaken van een groep die onderworpen is aan een controle van geconsolideerde jaarrekeningen in dat derde land.

Opgemerkt moet worden dat de uitwisseling van werkdocumenten, uiteraard met respect voor de vertrouwelijkheid van de overgemaakte documenten, slechts een eerste stap is naar een verder doorgedreven en doeltreffende samenwerking inzake het publiek toezicht op de auditors. De uiteindelijke bedoeling van de samenwerking is te komen tot een wederzijds vertrouwen tussen de respectieve toezichtssystemen (“*mutual reliance*”), waarbij slechts in uitzonderlijke gevallen overdrachten van controledocumenten plaatsvinden.

In uitzonderingsgevallen kunnen de lidstaten ook instemmen met gezamenlijke inspecties, wanneer dit noodzakelijk is om een doeltreffend toezicht te waarborgen. Gezamenlijke inspecties die op het grondgebied van de lidstaten worden uitgevoerd, zullen in de regel onder leiding van de bevoegde autoriteit van de betrokken lidstaat plaatsvinden.

8. Om de samenwerking te concretiseren en tot de eigenlijke overdracht van werkdocumenten of inspecties te kunnen overgaan, moet er steeds een – op wederkerigheid gebaseerde – werkregeling met de bevoegde autoriteiten van het betrokken derde land worden overeengekomen. Dit is enkel mogelijk indien de bevoegde autoriteiten van het derde land door de Europese Commissie “adequaat” zijn verklaard¹.

De adequaatheid (“*adequacy*”) van de bevoegde autoriteiten van een derde land wordt door de Europese Commissie, in samenwerking met de lidstaten, getoetst, en dit op basis van de bevoegdheden van de bevoegde autoriteiten van het betrokken derde land, de geboden waarborgen tegen inbreuken op de door hen toegepaste regels op het gebied van vertrouwelijkheid en beroepsgeheim en de mate waarin hun nationale wetten en voorschriften hen in staat stellen met bevoegde autoriteiten van Europese lidstaten samen te werken.

Sinds 2009 heeft de Europese Commissie de adequaatheid van verschillende derde landen geanalyseerd.

Op basis van deze analyses, zijn de volgende bevoegde autoriteiten reeds als adequaat verklaard:

---

¹ Zie artikel 47 van de auditrichtlijn, omgezet in België via artikel 77*decies*, § 1, 3° van de wet van 22 juli 1953.

- Voor Canada¹: *Canadian Public Accountability Board*;
- Voor Japan²: *Financial Services Agency* en *Certified Public Accountants and Auditing Oversight Board*;
- Voor Zwitserland³: *Federal Audit Oversight Authority*;
- Voor Australië⁴: *Australian Securities and Investments Commission*;
- Voor de Verenigde Staten van Amerika⁵: *Public Company Accounting Oversight Board* (PCAOB) en *Securities and Exchange Commission* (SEC) (weliswaar beperkt in de tijd)⁶.

9. Een centraal aandachtspunt bij de onderhandeling van de samenwerkingsakkoorden met de bevoegde autoriteiten van derde landen, is de bescherming van persoonsgegevens⁷ die in de controle- of andere documenten vervat zijn. De bescherming van zowel de persoonsgegevens als de zakelijke geheimen en economisch gevoelige gegevens die verband houden met de ondernemingen waarvan de jaarrekening wordt gecontroleerd en met de auditors van deze ondernemingen is van cruciaal belang.

Wanneer er werkregelingen worden overeengekomen met de bevoegde autoriteiten van derde landen, moet er dan ook op toegezien worden dat er passende waarborgen geboden worden ten aanzien van de bescherming van de doorgegeven persoonsgegevens. De bevoegde autoriteiten mogen de persoonsgegevens die voorkomen in de overgedragen controle- of andere documenten, in het bezit van wettelijke auditors of auditkantoren, bovendien niet verder doorgeven zonder de voorafgaande toestemming van de bevoegde autoriteiten van de lidstaat.

---

¹ Besluit 2010/64/EU van de Europese Commissie van 5 februari 2010 betreffende de adequaatheid van de bevoegde autoriteiten van bepaalde derde landen overeenkomstig Richtlijn 2006/43/EG van het Europees Parlement en de Raad (*P.B.*, L 35 van 6 februari 2010, blz. 15).

² *Idem.*

³ *Idem.*

⁴ Besluit 2010/485/EU van de Europese Commissie van 1 september 2010 betreffende de adequaatheid van de bevoegde autoriteiten van Australië en de Verenigde Staten van Amerika overeenkomstig Richtlijn 2006/43/EG van het Europees Parlement en de Raad (*P.B.*, L 240 van 11 september 2010, blz. 6).

⁵ Tot 31 juli 2013: Besluit 2010/485/EU van de Europese Commissie van 1 september 2010 betreffende de adequaatheid van de bevoegde autoriteiten van Australië en de Verenigde Staten van Amerika overeenkomstig Richtlijn 2006/43/EG van het Europees Parlement en de Raad (*P.B.*, L 240 van 11 september 2010, blz. 6);

Van 1 augustus 2013 tot en met 31 juli 2016: Besluit 2013/280/EU van de Europese Commissie van 11 juni 2013 betreffende de adequaatheid van de bevoegde autoriteiten van de Verenigde Staten van Amerika overeenkomstig Richtlijn 2006/43/EG van het Europees Parlement en de Raad (*P.B.*, L 161 van 13 juni 2013, blz. 4).

⁶ De beperking in de tijd voor het besluit inzake de adequaatheid van de bevoegde autoriteiten van de Verenigde Staten van Amerika (SEC en PCAOB) vloeit voort uit de vaststelling dat de PCAOB eerst nog de stelsels van publiek toezicht op auditors van de lidstaten nader zal beoordelen alvorens te besluiten of hij zich zal verlaten op het publiek toezicht dat door hun bevoegde autoriteiten wordt uitgeoefend. Het samenwerkingsmechanisme met de PCAOB en de SEC zal dus nog opnieuw door de Europese Commissie moeten worden geëvalueerd om na te gaan in hoeverre vorderingen zijn gemaakt om tot wederzijds vertrouwen in elkaars toezichtstelsels te komen.

⁷ Zie artikel 47, § 1, e) van de auditrichtlijn ("*de overdracht van persoonsgegevens aan derde landen geschiedt overeenkomstig hoofdstuk IV van Richtlijn 95/46/EG.*") en artikel 77*decies*, § 1, 4° van de wet van 22 juli 1953 ("*de overdracht van persoonsgegevens geschiedt overeenkomstig de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens.*").

Richtlijn 95/46/EG van het Europees Parlement en de Raad van 24 oktober 1995 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens¹ is van toepassing.

10. Vastgesteld kan worden dat er onder meer tussen de Amerikaanse *Public Company Accounting Oversight Board* (PCAOB) en de bevoegde autoriteiten van de stelsels van publiek toezicht van bepaalde lidstaten van de Europese Unie reeds diverse contacten zijn geweest met betrekking tot het inspectieprogramma van de PCAOB en de daaraan verbonden uitwisseling van informatie.

Aansluitend hierop hebben de volgende lidstaten reeds een samenwerkingsakkoord met de PCAOB afgesloten²:

- In 2011: Verenigd Koninkrijk en Nederland;
- In 2012: Duitsland en Spanje;
- In 2013: Frankrijk en Finland.

b) Belgisch kader

11. Artikel 47 uit de auditrichtlijn is in België omgezet via artikel 77*decies*³ van de wet van 22 juli 1953, dat luidt als volgt:

§ 1. Ieder bevoegd orgaan van publiek toezicht aangewezen door de Koning, maakt op verzoek van een bevoegde autoriteit van een derde land, controle- of andere documenten die in het bezit zijn van bedrijfsrevisoren over indien alle volgende voorwaarden vervuld zijn en onder voorbehoud van § 2:

- 1° deze controle- of andere documenten hebben betrekking op wettelijke controles bij ondernemingen die effecten hebben uitgegeven in het betrokken derde land of die onderdeel uitmaken van een groep die is onderworpen aan een controle van geconsolideerde jaarrekeningen in dat derde land;*
- 2° deze overdracht is noodzakelijk voor de vervulling van de opdracht van publiek toezicht, onderzoeken of kwaliteitscontrole die gelijkwaardig verklaard zijn overeenkomstig artikel 46, § 2, van de Richtlijn 2006/43 van de bevoegde autoriteit van het derde land;*
- 3° deze autoriteit voldoet aan eisen die de Europese Commissie adequaat heeft verklaard, overeenkomstig artikel 47, § 3, van de Richtlijn 2006/43;*
- 4° de overdracht van persoonsgegevens geschiedt overeenkomstig de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van de persoonsgegevens;*
- 5° de autoriteit of de personen die de informatie ontvangen in het derde land zijn onderworpen aan gelijkwaardige waarborgen inzake het beroepsgeheim als deze van toepassing op het bevoegde orgaan van publiek toezicht;*

---

¹ P.B., L 281 van 23 november 1995, blz. 31. Deze richtlijn is in België omgezet via de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van de persoonsgegevens.

² Beschikbaar op de website van de PCAOB :

<http://pcaobus.org/International/Pages/RegulatoryCooperation.aspx>

³ Deze bepaling is ingevoegd in de wet van 22 juli 1953 door de wet van 12 maart 2012 tot wijziging van de wet van 22 juli 1953 houdende oprichting van een Instituut van de bedrijfsrevisoren en organisatie van het publiek toezicht op het beroep van bedrijfsrevisoren, gecoördineerd op 30 april 2007, Belgisch Staatsblad, 22 maart 2012.

6° een overeenkomst op basis van wederkerigheid inzake de werkregelingen is gesloten tussen de door de Koning aangewezen organen en deze autoriteit.

§ 2. De organen van publiek toezicht kunnen het verzoek weigeren van de bevoegde autoriteit van een derde land, indien:

- 1° de verstrekking van de documenten bedoeld in § 1 vatbaar is voor het aantasten van de soevereiniteit, de nationale veiligheid of de openbare orde van België of van de andere lidstaten van de Europese Unie;
- 2° in België met betrekking tot dezelfde handelingen en tegen dezelfde personen als deze bedoeld in het verzoek, reeds een gerechtelijke procedure, inclusief een strafrechtelijke, is ingeleid;
- 3° een beslissing van de Belgische bevoegde autoriteiten voor dezelfde handelingen en tegen dezelfde personen als deze bedoeld in het verzoek in kracht van gewijsde is gegaan;
- 4° de bovenvermelde voorwaarden bedoeld in § 1 niet zijn gerespecteerd.

§ 3. De Koning bepaalt de specifieke voorwaarden van samenwerking met de derde landen.

(eigen onderstreping)

Uit voormeld artikel 77decies van de wet van 22 juli 1953 vloeit voort dat de Koning het bevoegd orgaan van publiek toezicht dat bevoegd is om een samenwerkingsovereenkomst aan te gaan – op basis van wederkerigheid – moet aanwijzen; tevens dient de Koning de specifieke voorwaarden van samenwerking met de derde landen te bepalen.

Dit is de bedoeling van het voor advies voorgelegd ontwerp van koninklijk besluit.

D. (Eensluidend) advies van de Hoge Raad

De Hoge Raad staat, globaal genomen, positief tegenover het voor advies voorgelegd ontwerp van koninklijk besluit, uitgewerkt op initiatief van de federale Minister bevoegd voor Economie.

12. Dit ontwerp van koninklijk besluit vormt immers een **belangrijk sluitstuk** in de internationale samenwerking van het Belgisch stelsel van publiek toezicht op de wettelijke auditors en moet toelaten om concrete samenwerkingsakkoorden met de bevoegde autoriteiten van derde landen te onderhandelen, af te sluiten en uit te voeren.

13. Bovendien komt dit ontwerp tegemoet aan de **dringende noodzaak** om uitvoering te geven aan de wettelijke principes op het vlak van de internationale samenwerking, zoals omschreven in artikel 77*decies* van de wet van 22 juli 1953. In tegenstelling tot een aantal andere Europese lidstaten, ontbreekt in België tot op heden het vereiste reglementair kader, waardoor het moeilijk is om samenwerkingsovereenkomsten met derde landen aan te gaan. Het voor advies voorgelegd ontwerp van koninklijk besluit beoogt hierin verandering te brengen en de Hoge Raad steunt dit initiatief dan ook volledig.

14. De Hoge Raad stelt vast dat **de Kamer van verwijzing en instaatstelling (KVI) wordt aangeduid** als orgaan van het Belgisch stelsel van publiek toezicht, bevoegd voor samenwerkingsakkoorden en werkregelingen met de bevoegde autoriteiten van derde landen (artikel 3 van het voor advies voorgelegd ontwerp van koninklijk besluit).

De Hoge Raad is van oordeel dat dit een logische keuze is. Binnen het Belgisch stelsel van publiek toezicht op de bedrijfsrevisoren, is de KVI immers bevoegd voor individuele dossiers en draagt de KVI de eindverantwoordelijkheid voor het toezicht op de permanente vorming, op de kwaliteitscontrole en op het onderzoekssysteem van de wettelijke auditors in België. De samenwerking met de bevoegde autoriteiten van derde landen met het oog op de overdracht van controle- of andere documenten, in het bezit van auditors, desgevallend met inbegrip van inspecties, kadert volledig binnen haar bevoegdheden.

15. In het kader van de samenwerking met de bevoegde autoriteiten van derde landen is het van cruciaal belang dat de nodige aandacht wordt besteed aan **de bescherming van persoonsgegevens** die vervat zijn in de controle- of andere documenten die desgevallend uitgewisseld worden.

Artikel 77*decies*, § 1 van de wet van 22 juli 1953 vermeldt in dit verband dat *“de overdracht van persoonsgegevens moet geschieden overeenkomstig de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van de persoonsgegevens”*.

In artikel 4, § 3 van het voor advies voorgelegd ontwerp van koninklijk besluit wordt - terecht - uitdrukkelijk gerefereerd aan de voorwaarden vermeld in artikel 77*decies* van de wet.

Wat de problematiek van de bescherming van de persoonsgegevens betreft, heeft de Hoge Raad met bijzondere interesse kennis genomen van het advies nr. 11/2013 van 24 april 2013¹ van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer. De conclusie in het advies van de

---

¹ Advies nr. 11/2013 van 24 april 2013, beschikbaar in het Nederlands en het Frans op de website van de Commissie:

http://www.privacycommission.be/sites/privacycommission/files/documents/advies_11_2013.pdf

Commissie over het ontwerp van koninklijk besluit tot uitvoering van artikel 77*decies* van de wet van 22 juli 1953 luidt als volgt:

“De Commissie heeft geen bijzondere opmerkingen op het ontwerp van koninklijk besluit, dat qua opzet geheel in de lijn ligt met de vereisten van de WVP¹” (Randnummer 19, blz. 6/19 van het advies).

En verder:

“De Commissie heeft geen bijzondere opmerkingen op het ontwerp van koninklijk besluit en verleent een gunstig advies aangaande dit besluit”. (Algemene conclusie, blz. 17/19 van het advies).

Gelet op de bevoegdheid en de specifieke deskundigheid van de Commissie op het vlak van de bescherming van persoonsgegevens, verwijst de Hoge Raad in dit verband naar de analyse van de Commissie. Rekening houdend met het gunstig advies vanwege de Commissie, wenst de Hoge Raad op dit punt dan ook geen verdere opmerkingen te formuleren.

Toch wenst de Hoge Raad de aandacht van de federale Minister, bevoegd voor Economie, te vestigen op de volgende punten uit het voor advies voorgelegd ontwerp van koninklijk besluit.

16. In artikel 4, § 1, 5° van het voor advies voorgelegd ontwerp van koninklijk besluit wordt bepaald dat de samenwerking met derde landen plaatsvindt *“onder toezicht van de Kamer van verwijzing en instaatstelling”* (in het Frans: *“la coopération se fait sous le contrôle de la Chambre de renvoi et de mise en état”*).

De Hoge Raad merkt op dat in voornoemd besluit van 11 juni 2013 van de Europese Commissie betreffende de adequaatheid van de Amerikaanse bevoegde autoriteiten (artikel 2, 6) omtrent gezamenlijke inspecties het volgende wordt bepaald:

“De lidstaten mogen alleen met gezamenlijke inspecties instemmen wanneer zulks noodzakelijk is. Zij zien erop toe dat gezamenlijke inspecties die (...) op het grondgebied van de lidstaten worden uitgevoerd, in de regel onder leiding van de bevoegde autoriteit van de betrokken lidstaat plaatsvinden.”

Uit het overleg met de vertegenwoordigers van de KVI is gebleken dat het wel degelijk de bedoeling is dat de KVI de leiding heeft bij eventuele gezamenlijke inspecties die in België plaatsvinden.

Volgens de Hoge Raad is het begrip *“toezicht”* dan ook te zwak en bijgevolg niet gepast. De Hoge Raad is van oordeel dat zich een aanpassing qua terminologie in het ontwerp van koninklijk besluit opdringt.

17. In welbepaalde omstandigheden kunnen de Belgische bevoegde organen weigeren om samen te werken met de bevoegde autoriteiten van een derde land; deze omstandigheden worden opgesomd in artikel 77*decies*, § 2 van de wet van 22 juli 1953.

---

¹ WVP of wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van de persoonsgegevens.

In **artikel 4, § 1, 8°, d)** van het voor advies voorgelegd ontwerp van koninklijk besluit wordt een bijkomende grond van weigering toegevoegd, met name “indien het verzoek niet in overeenstemming is met het openbaar belang”.

De Hoge Raad heeft begrip voor deze bijkomende weigeringsgrond inzake het “openbaar belang” maar vraagt zich af wat de wettelijke grondslag hiervoor is. In de Franstalige versie is er trouwens een probleem qua terminologie: in de plaats van “l’intérêt public” wordt beter het begrip “l’intérêt général” gehanteerd.

18. Wat de procedure voor de ondertekening van de samenwerkingsakkoorden met de bevoegde autoriteiten van derde landen betreft (**artikel 7** van het ontwerp van koninklijk besluit), stelt het ontwerp van koninklijk besluit dat de Kamer van verwijzing en instaatstelling de Minister, bevoegd voor Economie, alsook de Hoge Raad voor de Economische Beroepen minstens 15 dagen vóór de ondertekening informeert dat een samenwerkingsakkoord zal worden ondertekend.

Volgens de Hoge Raad verdient het aanbeveling om in het koninklijk besluit eveneens uitdrukkelijk te bepalen dat de bilaterale – op wederkerigheid gebaseerde – werkregelingen moeten medegedeeld worden aan de Europese Commissie (zoals bepaald in artikel 47, § 6 van de auditrichtlijn), alsook welke instantie deze mededeling voor zijn rekening neemt.

19. In **artikel 8** van het voor advies voorgelegd ontwerp van koninklijk besluit wordt bepaald dat een samenwerkingsakkoord met een autoriteit van een derde land voorafgaandelijk ter advies aan de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer wordt voorgelegd.

De Hoge Raad stelt voor om in het koninklijk besluit uitdrukkelijk te bepalen welke entiteit dit voorafgaandelijk advies van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer zal inwinnen.

Tegelijk vestigt de Hoge Raad de aandacht van de Minister op het feit dat in de huidige versie van het ontwerp niet vereist is dat de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer zich positief uitspreekt over het samenwerkingsakkoord met een autoriteit van een derde land.

20. Wat de bekendmaking inzake afgesloten samenwerkingsakkoorden betreft, voorziet het ontwerp dat elk samenwerkingsakkoord, alsook zijn eventuele bijlagen en een akkoord inzake de bescherming van de persoonsgegevens, zal worden gepubliceerd op de website van het Belgisch systeem van publiek toezicht (**artikel 9**).

Uit het overleg met de vertegenwoordigers van de KVI heeft de Hoge Raad kunnen begrijpen dat de KVI zich ter beschikking zal houden voor eventuele vragen omtrent de samenwerking met de bevoegde autoriteiten van derde landen. De website van de KVI (momenteel nog in voorbereiding) zal eveneens informatie verstrekken en duiding geven over de samenwerkingsakkoorden.

De Hoge Raad gaat ervan uit dat daarmee de beroepsbeoefenaars, alsook het maatschappelijk verkeer en elke geïnteresseerde derde voldoende transparant geïnformeerd zullen worden over de stand van zaken van de internationale samenwerking met derde landen.

*

* *